

NOI DESCOPERIRI ARHEOLOGICE LA ISACCEA (I)

FLORIN TOPOLEANU

În peisajul istoric atât de complex al Dobrogei, zona orașului Isaccea ocupă un loc particular. Condițiile de viață prielnice au înlesnit aici o locuire omenească neîntreruptă, documentată arheologic prin descoperiri din epoca pietrei, pînă în feudalismul tîrziu.

Obiectivul științific cel mai important îl constituie fără îndoială ruinele așezării antice de la Noviodunum, aflate la doi kilometri vest, pe malul Dunării. În perioada sa de maximă înflorire, epoca romană și romano-bizantină, cetatea Noviodunum a fost sediu al comandamentului flotei romane la Dunărea de Jos (CLASSIS FLAVIA MOESICA) și al Legiunii I Iovia¹. De asemenea, de-a lungul îndelungatelor sale existențe a adăpostit mari ateliere de prelucrare a metalelor, a pietrei și a lutului², produsele lor acoperind o mare parte din necesitățile comunităților din jur. Vadul Dunării din dreptul zidurilor cetății ea și importantele drumuri terestre în a căror convergență se găsea, făceau din Noviodunum și un important centru comercial³.

Cercetările arheologice efectuate în incintă⁴, în așezarea civilă sau în necropolă⁵, nu au depășit însă stadiul de „sondaje” sau „săpături de salvare”⁶. Situația este asemănătoare și în „teritoriul Noviodunus”⁷ pentru care, cu unele excepții, nu deținem decît informații obținute în urma unor cercetări de suprafață⁸.

De aceea considerăm necesară introducerea în circulația științifică a unor obiecte de interes arheologic descoperite recent în zona orașului Isaccea în urma unor periegheze, dar provenind și din donații, colecții particulare și școlare⁹.

Diverse ca epocă și material, unele foarte rare în Dobrogea, credem că pot ridica probleme notabile de cronologie și tipologie.

Articolul de față își propune să ia în discuție doar obiectele de epocă elenistică (A) romană și romano-bizantină (B), descoperirile din alte epoci urmând a face obiectul unor studii viitoare. Pentru a înlesni o cît mai completă interpretare a pieselor, am notat pe hartă (Pl. I) cu litere de la A la G punctele cele mai bogate în material arheologic, după cum urmează:

- A — Faleza Dunării, din dreptul cetății Noviodunum și a așezării civile;
- B — Perimetru cetății, între Dunăre și șoseaua asfaltată care leagă orașul Isaccea de stația gaz-metan;
- C — Zona arabilă de la sud de cetate;
- D — Livada Asociației pomicole, delimitată de șoseaua Tulcea-Isaccea, canal de irigație și ferma IAS Isaccea;
- E — Zona „Movila Mare”, la cca 1,5 km sud de cetate;
- F — Perimetru orașului Isaccea în general, zona Liceul industrial, în special;
- G — Punctul „Suhat”, la ieșirea din Isaccea spre Măcin.

CATALOGUL DESCOPERIRILOR

A – EPOCA ELENISTICĂ

1. *AMFORĂ* (MDD inv. 27734, zona G, 1981, Pl. II/5)¹⁰. Amforă de Thasos, mărime mijlocie, luerată la roată din pastă roz-pal cu pietricele, granule de calcar și nisip în compoziție, angobă proprie, bine lustruită.

Restaurată buză, lipsește baza.

Dimensiuni: $I_p = 60$ cm; $I_t = 22,5$ cm; $D_m = 23$ cm; $D_g = 10,3$ cm.

Formă bitronconică, gât înalt, gura cu buza tăiată drept și răsfrință în afară. Toartele ovale în secțiune, cu impresiuni digitale la baze, pornesc de la 3 cm de sub gură, apoi coboară oblic pînă la linia umărului. Pe gât și în zona diametrului maxim se mai păstrează urme de vopsea roșie.

Sec. IV i.e.n.¹¹

2. *OPIAȚ* (MDD, inv. 27721, zona G, 1980, Pl. III/3; VI/2).

Luerat la roată, pastă bej deschisă, foarte fină, compactă și dură, puternic lustruită. În interior bazinul este acoperit cu un firnis brun cu luciu metalic.

Lipsește ciocul.

Dimensiuni: $I = 3,7$ cm; $D = 5,7$ cm.

Corpul este rotund și înalt, bitroneonic, orificiul de umplere este mărginit de o bandă lată dublă de o adincitură circulară. În partea dreaptă a bazinului este aplicată o apucătoare de mici dimensiuni, incomplet perforată. Bazei inelare, ușor concavă și corespunde o proeminență conică în interior.

Sec. IV–III i.e.n.¹²

3. *VÎRF DE SÂGEATĂ* (MDD, inv. 27.988, zona C, 1980, Pl. IV/2; X/1)

Luerat din bronz, lipsește pintenul.

Dimensiuni: $L = 3$ cm; $G = 0,9$ cm; $D_{pint} = 0,4$ cm.

Vîrf de săgeată de luptă cu trei muchii (tip „scitic”). Două din muchii sunt ascuțite, a treia, lipită de tubul tijei, se prelungeste cu un pinten. Între două din muchii tubul tijei este perforat. Analogii în zona nord și vest pontică.

Sec. V–IV i.e.n.¹³

4. *TOARTĂ DE AMFORĂ ȘTAMPILATĂ* (MDD, inv. 27.986, zona A, 1970 Pl. V/9; VII/5)¹⁴.

Pastă de culoare roz-pal, bine aleasă, uniformă, cu granule de calcar și mica în compoziție. Angobă groasă de culoare bej.

Se păstrează un fragment din toartă.

Ștampila pe un rînd, fragmentară, cartușul dreptunghiular cu dublu contur.

Dimensiuni (cartus): $L_p = 1,8$ cm; $I = 1,1$ cm.

Înălțimea literelor = 0,4–0,5 cm.

...NOY ... sau ...

Rhodos, sec. III–II i.e.n.¹⁵.

5. *TOARTĂ DE AMFORĂ ȘTAMPILATĂ* (MDD, inv. 27.987, zona A, 1971, Pl. V/10; VII/4).

Pasta, culoarea și angoba, asemănătoare cu piesa precedentă.

Ștampila pe două rînduri, fragmentară, cartuș dreptunghiular.

Dimensiuni cartuș: $L = 2,2$ cm; $I = 1,2$ cm.

Înălțimea literelor = 0,4–1,2 cm.

IEPO Iepo

Y... Y...

Probabil Rhodos, sec. III–II i.e.n.¹⁶

B. EPOCA ROMANĂ ȘI ROMANO-BIZANTINĂ

Vase ceramice, opaițe

6. *OPAIȚ* (col. ing. O. Nazif, zona D, 1980, Pl. III/4; VI/5 VIII/3).

Turnat dintr-o pastă fină, bine aleasă, fără impurități, culoare bej, angoba brun-roșcată cu aderență slabă.

Dimensiuni: L = 8,9 cm; I = 3,1 cm; D = 6 cm.

Acești opaițe sunt rotunzi de formă circulară, cu un disc central și o bordură înaltă, ușor înclinață, decorată cu trei butoni. În mijlocul discului se găsește un orificiu de ventilație. Baza este rotundă și plată, cu un orificiu de umplere. De asemenea, bordura este decorată cu două cercuri concentrice. Aceste opaițe au fost răspândite în provinciile occidentale ale Imperiului roman.¹⁷ Până în prezent, în România au fost publicate patru exemplare din Transilvania, descoperite la Sarmisegetuza și la Costești¹⁸ și două din Dobrogea, descoperite la Sacidava¹⁹ și Durostorum²⁰.

Sec. II e.n.²¹

7. *OPAIȚ* (MDD, inv. 1996, zona C, 1976, Pl. II/1; VII/1)²².

Turnat, ceramică fină, culoare bej, omogenă, cu mica și nisip în compoziție. Pe disc, cios și bază, urme de vopsea roșie.

Dimensiuni: L = 9,1 cm; I = 3,1 cm; D = 6 cm.

Corpul este rotund și înalt, discul circular, plat, perforat în centru de un orificiu pentru alimentare. Discul este mărginit de un brâu în relief care se desface în dreptul ciocului, formând un canal ce cuprinde și orificiul fitilului. Pe canal — orificiul de ventilație parțial perforat. Bordură îngustă, ușor înclinață, decorată cu un buton în partea posterioară. Baza este circulară, ușor concavă, înconjurată de două cercuri concentrice incizate în care este inserat în relief numele fabricantului, FORTIS, stănat de două ori. Acest tip de opaiț, comun în Dobrogea, este un produs al atelierelor locale.²³

Sec. II e.n.²⁴

8. *OPAIȚ* (MDD, inv. 27723, zona C, 1980, Pl. III/2; VI/3)

Turnat, argilă căfenie, deschisă, cu granule de calcar în compoziție. Pe corp, vopsea brun-roșcată cu aderență slabă.

Lipsește toarta.

Dimensiuni: L_p = 7,6 cm; I = 2,5 cm; D = 5,8 cm.

Acești opaițe sunt rotunzi de formă circulară, cu un disc central și o bordură înaltă, ușor concavă, decorată cu două cercuri concentrice incizate. Discul este delimitat de bordură prin două cercuri în relief, ciosul fiind scurt, cordiform. Baza este rotundă și plată, conturată de un cerc incizat, având în centru ca mare o stampilă în formă de talpă de picior (planta pedis). Opaițele cu cios cordiform sunt cele mai răspândite în Dobrogea, datarea de bază fiind sec. II—III e.n.²⁵ dar a căror începuturi pot fi urmărite cu ușurință din sec. I e.n.²⁶

9. *OPAIȚ* (MDD, inv. 27982, zona D, 1979, Pl. II/3; VII/2).

Turnat, pastă cărămizie, bine aleasă, angoba roșie brună cu aderență slabă.

Lipsește ciocul și o parte din bazin.

Dimensiuni: L_p = 7,8 cm; I = 3,1 cm; D = 6,1 cm.

Corpul este rotund, discul ușor concav mărginit de două cercuri incizate. Pe disc este reprezentat în relief un personaj nud, greu de sesizat din cauza tocirii imaginii. Bordura îngustă, este decorată în dreptul ciocului cordiform cu trei mici cercuri incizate.²⁷ Toarta lamelară, cu două caneluri, baza este rotundă și plată, conturată de un cerc incizat.

Sec. II—III e.n.²⁸

10. *OPAIȚ* (MDD, inv. 27.722, zona E, 1980, Pl. II/2; VI/1).

Argilă cărămizie de bună calitate, vopsea maroniu-roșcată.

Lipsește partea superioară a toartei și discul.

Dimensiuni: L = 7,9 cm; I = 2,9 cm; D = 5,7 cm.

Corpul rotund, discul ușor concav delimitat de bordură printr-un cerc incizat. Ciocul rotund, cordiform. Toarta inelară cu o perforație verticală. Baza concavă, inserată într-un cerc incizat.

Tip asemănător cu cele de la nr. 8, 9; sec. II—III e.n.

11. *OPIAȚ* (col. dr. Dorin Nicolae, zona B(?) Pl. VII/3).

Lucrat la roată, pastă cărămizie cu mică și pietricele în compoziție, angobă la culoare, aderență slabă.

Discul spart, neîngrijit modelat.

Dimensiuni: L = 7,5 cm; I = 3,1 cm; D = 6,6 cm.

Corpul rotund și plat, ciocul tras din peretele bazinului.

Baza rotundă, plată, ușor profilată.

Se datează începând cu sec. IV e.n.²⁸

12. *OPIAȚ* (MDD, inv. 27724, zona A, 1979, Pl. III/1; VI/4).

Modelat la roată, pastă cu aspect peros la exterior, culoare bej, cu mult nisip în compoziție.

Lipsește toarta.

Dimensiuni: L = 8,6 cm; I = 3,3 cm; D = 7,5 cm.

Corpul rotund și plat, ciocul tras din peretele bazinului.

Orificiul de alimentare cu deschidere largă, are buza rotunjită și plată. Ciocul și jumătatea inferioară a bazinului prezintă urme puternice de arsură.

Sec. IV—VI e.n.²⁹

13. *OPIAȚ* (col. Mănăstirea Cocoș, găsit „la Cetate” (?), Pl. II/4; VI/6).

Turnat, pastă cărămizie, cu pietricele în compoziție.

Dimensiuni: L = 9 cm; I = 2,9 cm; D = 8,1 cm.

Corpul alungit și plat de formă bitronconică. Discul conturat de un briu în relief care se prelungescă printr-un canal spre cioc, cuprindând și orificiul pentru fitil. În centrul discului, orificiul de alimentare larg, de formă ovală, neregulată. Apucătoarea este conică, baza inelară. Pe disc, opaiul este decorat cu linii și punte în relief, dispuse alternativ; linii, vrejuri și cereuri cu punct la mijloc pe bordură și grupuri de 2—4 linii pe jumătatea inferioară a bazinului.

Tipul, în diferite variante, este larg răspândit, începând cu sec. IV e.n.³⁰

14. *OPIAȚ* (col. Mănăstirea Cocoș, găsit „la Cetate” (?), Pl. III/5; VI/7).

Turnat dintr-o pastă cărămizie, cu pietricele în compoziție.

Orificiul fitilului spart.

Dimensiuni: L = 9,9 cm; I = 5,8 cm; D = 6,9 cm.

Corpul alungit, înalt, de formă bitronconică.

Discul este delimitat de bordură printr-un briu în relief, de formă cordiformă, cu canal în dreptul ciocului, cuprindând și orificiul fitilului. În centrul discului, orificiul de alimentare larg. Apucătoare în formă de cruce bizantină, baza ovală și înaltă. Decorat cu o nervură în jurul orificiului de umplere, linii în relief pe bordură și cerc cu punct la mijloc pe apucătoare.

Larg răspândit în sec. VI e.n.³¹

Alte forme:

15. *AMFORETA* (MDD, inv. 2669, zona C, 1976, Pl. VIII/1).

Modelată la roată, pastă cărămizie, omogenă, cu mica în compoziție. Lipsește o toartă.

Dimensiuni: I = 28 cm; D_m = 11,5 cm; D_g = 3,5 cm; D_b = 5,5 cm.

Formă bitronconică cu corpul alungit. Gâtul înalt, gura profilată, buza evazată, rotunjită pe margini, cu o sănciuire circulară interioară. Toarta unește în unghi drept inelul în relief de sub buză cu umărul vasului. Piciorul are baza inelară cu scobitură dreaptă. Umărul este profilat de o canelură circulară, altele două, mai lățe, decorează piciorul. Sec. II e.n.³²

16. *ULCIOR* (MDD, inv. 1994, zona C, 1976, Pl. VIII/5).

Modelat cu roata rapidă, pastă cărămizie, fină, cu nisip în compoziție, corpul acoperit parțial cu vopsea brun-roșcată.

Lipsește un mic fragment din buză.

Dimensiuni: $I = 24,5$ cm; $I_t = 2,5$ cm; $D = 20$ cm; $D_g = 7,5$ cm, $D_b = 8,5$ cm.

Corpul are formă globulară, gâtul înalt, gura largă cu buza dreaptă, baza inelară. Toarta pornește imediat de sub buză pînă pe umăr. Vasul este decorat pe buză cu trei caneluri adînci, altele două fiind dispuse pe gât, sub locul de prindere a toartei. De asemenea, toarta este decorată longitudinal de două sănături.

Sec. II c.n.³⁴

17. *UNGUENTARIUM* (MDD, inv. 27.727, zona D, 1979, Pl. IV/6).

Lucrat la roată, pastă fină de culoare galben-cărămizie, angobă proprie, benzi circulare de vopsea roșie-maronie pe gât. Se păstrează gâtul și partea superioară a corpului.

Dimensiuni: $I_p = 14,4$ cm, $I_g = 8,4$ cm, $D_{m.p.} = 7,1$ cm; $D_g = 3,6$ cm.

Corpul ovoidal, gâtul înalt, buza în formă de disc.

Sec. II e.n.

18. *UNGUENTARIUM* (MDD, inv. 27. 728, zona D, 1979, Pl. IV/3).

Modelat cu roata, pastă roșie-cărămizie cu pietricele și mica în compoziție, angobă cărămizie deschisă, urme de vopsea roșie pe gât.

Se păstrează corpul și baza gâtului.

Dimensiuni: $I_p = 14,2$ cm; $D_m = 6,6$ cm; $D_b = 4,6$ cm.

Corpul ovoidal, prelungit spre gât, baza rotundă și plată. Slabe încizii circulare pe corp.

Sec. II e.n.³⁵

19. *CUPĂ* (MDD, inv. 27. 726, zona C, 1979, Pl. IV/5; VIII/2).

Pastă fină, culoare alb-roșcată, bine aleasă, cu mica în compoziție, firnis portocaliu închis, păstrat parțial.

Dimensiuni: $I = 8,2$ cm; $D_m = 10,5$ cm; $D_g = 9,5$ cm; $D_b = 5,4$ cm.

Corpul globular, bitroneonic, gura cu deschidere largă, buza inelară. Cele două torți, rotunde în secțiune, se prind de sub buză și de umerii vasului. Baza inelară,

Sec. II e.n.³⁶

20. *CUPĂ* (col. dr. Dorin Nicolae, „la Cetate”, (?) Pl. VII/6).

Modelată nefrigijit cu roata, pastă cafenie, ușor poroasă, cu mică și pietricele în compoziție.

Dimensiuni: $I = 8,1$ cm; $D_m = 7,4$ cm; $D_g = 5,7$ cm; $D_b = 3,5$ cm.

Corpul globular, gura cu deschidere largă, buza îngustă și evazată.

Baza troneonică, rotundă și plată, cu urme de arsură.

Sec. II e.n.³⁸

21. *CĀNITĂ* (MDD, inv. 27725, zona D, 1979, Pl. IV/4; VIII/4).

Lucrată cu roata dintr-o argilă alb-gălbuiie cu aspect caolinos, pietricele și oxid de mangan în compoziție.

Dimensiuni: $I = 8,9$ cm; $D_m = 8,1$ cm; $D_g = 6$ cm; $D_b = 2,9$ cm.

Corpul de formă globulară, cu caneluri fine, gura cu deschidere largă, buza evazată. Toarta neregulată în secțiune, este prinată de buză și de umerul vasului. Baza troneonică, rotundă în secțiune și plată.

Sec. II e.n.³⁹

22. *CASTRON* (MDD, inv. 27.981, zona D, 1979, Pl. VII/7).

Modelat cu roata rapidă, pastă roșie-cărămizie, fină, vopsea roșie cu luciu metalic. Se păstrează o parte din buză și din corpul vasului. Profil incomplet.

Dimensiuni: $I = 8,3$ cm; $D_g = 21,9$ cm.

Formă bitroneonică, cu jumătatea superioară ușor bombată, iar cea inferioară dreaptă. Gura largă, buza rotunjită și evazată. Jumătatea superioară a vasului este decorată pe nouă rînduri cu mici încizii realizate cu rotiță dințată, motiv întinut și pe exteriorul buzei. Diametrul maxim este marcat de o linie fină, în relief, circulară. Încizii fine, circulare pe corp. Caneluri largi în interior.

Sec. II e.n.⁴⁰

23. *FARFURIE* (MDD, inv. 27.729, zona D, 1979, Pl. IV/1).

Modelată cu roata dintr-o pastă fină de culoare roșie cărămizie, bine aleasă, cu mica în compoziție, acoperită parțial cu glazură roșie. Se păstrează aproximativ 1/2 din vas, profilul complet.

Dimensiuni: $I = 6,2$ cm; $D_b = 4,6$ cm; $D_g = 11,6$ cm.

Corpul are o formă tronconică, cu pereții ușor curbați spre interior, buza înaltă și dreaptă. Sub gură, vasul este prevăzut cu o bordură în relief, căreia în interior îl corespunde o sănțuire circulară.

Sec. II–III e.n.⁴¹

24. *PLATOU* (MDD, inv. 27.985, zona C, 1980, Pl. X/10).

Bază de platou (farfurie) de lux, lucrat la roată, din pastă roșie, bine aleasă, vopsea la culoare.

Dimensiuni: $I = 7,8$ cm; $L = 6,5$ cm; $G = 0,7$ cm.

Decorul central îl constituie o cruce grecească, stampilată, cu dublu contur ($3,7 \times 2,7$ cm), înconjurată de patru cercuri concentrice incizate.

Sec. V–VI e.n.⁴²

Obiecte de podoabă:

25. *PIATRA DE INEL* (MDD, inv. 28006, zona A, 1979, Pl. X/8).

Semisferă din pastă de sticlă, ușor alungită, culoare albastră-inchisă, bine păstrată.

Dimensiuni: $I = 0,6$ cm; $D = 1,3$ cm.

Sec. II e.n.

26. *PIATRA DE INEL* (MDD, inv. 28.007, zona B, 1979, Pl. X/9).

Semisferă din pastră de sticlă, puternic irizată, culoare verde, bine păstrată.

Dimensiuni: $I = 0,4$ cm; $D = 0,95$ cm.

Sec. II ee.n.⁴³

27. *MÂRGEA* (MDD, inv. 28000, zona B, 1980).

Pastă de sticlă, culoare albastră, fațete simetrice.

Dimensiuni: $0,6 \times 0,5 \times 0,6$ cm.

Sec. IV e.n.⁴⁴

28. *MÂRGEA* (MDD, inv. 27991, zona A, 1981, Pl. X/5).

Pastă de sticlă de culoare neagră, formă bitroneonică, cu linii ondulate galbene și verde-inchis pe fond alb. Spartă la o extremitate.

Dimensiuni: $L = 2,3$ cm; $D_m = 1$ cm.

Sec. IV e.n.⁴⁵

29. *MÂRGEA* (MDD, inv. 27.992, zona B, 1981, Pl. X/4).

Pastă de sticlă de culoare neagră-albăstruie, formă bitroneonică, cu ochi și linii frînte, umplute cu pastă galbenă.

Dimensiuni: $L = 1,8$ cm; $D_m = 1,2$ cm.

Sec. IV e.n.⁴⁶

30. *MÂRGEA* (MDD, inv. 28.002, zona B, 1980).

Pastă de sticlă, culoare albastră, inchisă, formă de picătură.

Dimensiuni: $L = 1,5$ cm; $D_m = 0,7$ cm.

Sec. IV e.n.⁴⁷

31. *MÂRGEA* (MDD, inv. 27.993, zona B, 1980).

Pastă de sticlă, culoare verde-inchis, formă tubulară.

Dimensiuni: $L = 1$ cm; $D = 0,6$ cm.

Sec. IV e.n.⁴⁸

32. *MÂRGEA* (MDD, inv. 27997, zona B, 1980).

Pastă de sticlă, culoare mov, formă troneonică, plată.

Dimensiuni: $L = 1,1$ cm; $G = 0,6$ cm.

Sec. IV e.n.⁴⁹

33. *MÂRGEA* (MDD, inv. 28.005, zona B, 1980).

Pastă de sticlă, culoare albastră-inchisă, globulară, cu caneluri paralele transversale.

Dimensiuni: $L = 0,6$ cm; $D = 0,6$ cm.
Sec. IV e.n.⁵⁰

34. *MÄRGÆA* (MDD, inv. 27989, zona A, 1979, Pl. X/6).
Pastă de sticlă, culoare neagră.

Dimensiuni: $I = 1,3$ cm; $D_m = 1,1$ cm.

Forma unui vas miniatural cu corp globular, tortită circulară, bază rotundă, discoidală.
Decorat cu mici pete circulare de culoare galbenă, verde, albastră, mov și grena.
Sec. IV e.n.⁵¹

35. *MÄRGFLE* – 5 buc. (MDD inv. 27.994 – 27.998, zona A, 1980).
Pastă de sticlă, culoare verde, sfărție.

Dimensiuni: $G = 0,2\text{--}0,4$ cm; $D = 0,5\text{--}0,7$ cm.

Sec. IV e.n.⁵²

36. *MÄRGÆA* (MDD, inv. 27990, zona A).

Cornalină alb-gălbuiu, fațetele romboidale, simetrie tăiate. Pe o latură este spart canalul.
Dimensiuni: $1,4 \times 1,2 \times 0,6$ cm.

Sec. IV e.n.⁵³

Artă:

37. *RFLIEF DIN MARMURĂ* (MDD, inv. 27589, zona F, 1980, Pl. IX, 1).
Marmoră alb-cenușie cu aspect granular în spătură. Se păstrează partea din stînga-jos.
Dimensiuni: $I = 17$ cm; Lat. = 16,3 cm; $G = 5,5$ cm.

Nișă adâncă de 2,3 cm. este încadrată de un chenar lat de 3 cm, jos și 2 cm în stînga.
În partea dreaptă a imaginii este înfățișat Jupiter drapat, în picioare, din care s-a păstrat
jumătatea de la solduri în jos. După orientarea cutelor himationului, credem că zeul avea
umărul drept dezgolit. Piciorul drept este în repaos; nu poartă încălțăminte. Cu mâna
stîngă ține sceptrul.

În colțul din stînga este reprezentată acvila cu aripile desfăcute. Aripa stîngă depășește
nișa, conturindu-se pe chenar pînă la marginea icoanei. Pieptul și picioarele cu gheare
sugerează suplete și forță.

De remarcat grijă deosebită cu care a fost șlefuită partea din față a reliefului. Spatele
nefinishat, a păstrat pînă la spălare urme de mortar. Acest lucru ne face să credem că
relieful a fost încastrat în zidăria unei locuințe sau chiar într-un templu închinat lui
Jupiter⁵⁴. După grosimea relativ mare fragmentul poate să fi aparținut unui relief cu
mai multe registre și poate cu inscripție.

Pentru Dobrogea cele mai apropiate analogii le găsim la piesele descoperite la Tuzla⁵⁵
și Adamelisi⁵⁶.

Sec. II–III e.n.⁵⁷

38. *APLICĂ DIN BRONZ* (col. Liceului industrial Isaccea, descoperit „la Cetate”
Pl. IX/2).

Turnată după tehnica „în gol”, bine conservată.

Dimensiuni: $I = 4,9$ cm; Lat. = 5,7 cm, $G = 2,9$.

Piesa îl reprezintă pe Bachus tînăr, cu față prelungă, fără barbă.

Întreaga coafură îl este acoperită cu frunze de iederă dispuse pe trei rînduri, pînă mai
jos de urechi. Deasupra tîmpelor și în partea superioară a frunții sunt figurate cîte două
grupuri de boabe. Cele de deasupra frunții sunt unite printr-o bandă incizată, care traversează
fruntea. Spre boabele din creștet se înmânuncheză șuvîte de păr despărțite de o
cărare. Ochii sunt marcati de două cavități ovale, simetrie dispuse, umplute inițial cu pastă
de sticlă sau cu email. Sprînecele, nasul cu nări, gura și bărbia, sunt redate armonios și
proportional. Pe creștet, în spatele boabelor de deasupra frunții se observă două mici
incizii care provin poate de la sistemul de prindere a apliciei de obiectul pe care îl decora
(sieriu, car de luptă, mobilier)

Sec. II–III e.n.⁵⁸

39. APLICĂ DIN BRONZ (col. Dr. Dorin Nicolae, Isaccea, (?), Pl. IX/3)

Pieșă asemănătoare cu cea deschisă mai sus. Lipsesc frunzele de iederă în dreapta feței, zona nărilor și a gurii ușor corodată.

Dimensiuni: I = 3,8 cm; Lat = 3,7 cm; G = 1,8 cm.

Bachus copil. Frunzele de iederă coboară pînă mai jos de bărbie, pornind de la două grupuri de boabe dispuse deasupra frunții. Frunzele, minuțios lucrate, au redat nervurile. În jurul boabelor se înmânunchează șuvîte de păr despărțite de o cărare. Pe față aproape patrată sunt redați proporțional ochii, nasul cu nările ușor teșite, gura dreaptă, bărbia.

Sec. II—III e.n.⁵⁸

40. ORNAMENT DIN BRONZ (Col. dr. Dorin Nicolae, Isaccea, (?) Pl. IX/4).

Realizat prin turnare, bine conservat.

Dimensiuni: I = 7,2 cm; L = 6,7 cm; G = 0,2 cm.

Piesa reprezintă o frunză de viță cu cinci lobi zimțați. Patru din ei au în virf protuberanțe sferice, trei mai mari și una de mici dimensiuni. Nervurile frunzei sunt redate prin încizii. În partea de jos a râmas o prelungire, ruptă din vechime, care avea rolul să prindă piesa de un monument închinat probabil cultului lui Bachus.

Sec. II—III e.n.⁵⁹

41. ORMANET DIN BRONZ (col. dr. D. Nicolae, Isaccea, (?), Pl. IX/5).

Realizat prin turnare, bine conservat.

Dimensiuni: I_m = 4,8 cm, Lat = 9,4 cm; G = 0,5 cm.

Piesa reprezintă părțile din față a doi eai, realizăți simetric. Sunt redațe cu grijă elementele capului, coama, copitele. De pe spinarea cailor, puțin aplicate spre coamă pornesc două segmente care probabil vor să sugereze apucătoarele șeilor. Cele două elemente sunt legate printr-un manșon (I = 1,3 cm) rotund (D = 0,8 cm), perforat, prevăzut cu caneluri paralele, transversale. Fixat pe o tijă care trecea prin manșon piesa descrisă ar fi putut avea o mișcare circulară.

Sec. II—III e.n.

42. STATUETĂ DIN CERAMICĂ (MDD, inv. 27588, zona E, 1980, Pl. IX/6).

Realizată cu ajutorul tiparului, din lut de culoare cărămizie deschisă, bine ales, cu mica și nisip în compoziție. Se păstrează capul, gâtul și un fragment din partea din spate a bustului. Nasal și buzele sparte, trăsăturile feței tocite, spatele nefinisat.

Dimensiuni: I = 6,2 cm; Lat. = 3,5 cm; G = 2,9 cm.

Față ovală, cu trăsăturile armoniose realizate. Părul este pieptănat cu cărare la mijloc. Pe creștet poartă coe cu două proeminențe.

Sec. III—IV e.n.⁶⁰

Inscriptii:

43. FRAGMENT INSCRIPTIE (MDD, inv. 27230, zona A, 1980. Pl. VIII/6).

Fragment de aedicula, cioplit din marmură albă, bine lustruită. Se păstrează întreagă litera M cu hasta din stînga mai lungă și partea superioară a literei O. După fiecare sunt semne despărțitoare (hederae distinguents) în formă de stea cu trei colțuri. Înălțimea literelor = 3 cm.
Se poate intregi (IVPITER) O(PTIMVS) M(AXIMUS) sau I(OVI) (OPTIMO) M(AXIMO).
Sec. II—III e.n.⁶¹

44. FRAGMENT INSCRIPTIE (MDD, inv. 27731, zona A, 1979, Pl. VIII/7).

Fragmentul unei plăci de calcar (altar funerar), rulată de apă, cu crăpături orizontale pe față și spatele nefinisat. Se păstrează incomplet două litere: IN sau IM. Înălțimea literelor = 6 cm.

Sec. II—III e.n.

45. TIGLĂ (tegula) ȘTAMPILATĂ (MDD, inv. 27643, zona G, 1981 Pl. V/5).

Fragment de țiglă, modelat dintr-o pastă cărămizie deschisă, cu mica și nisip în compoziție. Pe o latură se păstrează bordura.
Cartușul dreptunghiular, stampila fragmentară, cu literele îngrijit conturate și bine conservate.

Dimensiuni cartuș: 1 = 1,9 cm L_p = 6,7 cm

Se păstrează grupajul CLAS urmat de un semn despărțitor și hasta verticală a literei F.
Înălțimea literelor = 1 cm
Întregit: CLAS(SIS) F(LAVIA MOESICA)
Sec. II–III e.n.⁶³

46. *TIGLĂ STAMPILATĂ* (MDD, inv. 27.735, zona A, 1981, Pl. V/1).
Fragment de țiglă, pastă cărămizie, deschisă cu mica și pietricele în compoziție. Pe o latură se păstrează bordura.

Cartușul cu dublu contur, dreptunghiular, stampila tocită, fragmentară.
Dimensiuni cartuș: $I = 3,2$ cm; $L_p = 5,5$ cm.

Se păstrează litera C cu deschiderea largă și litera L cu hasta orizontală scurtă.
Înălțimea literelor = 2,1 cm.

Întregit: CL(ASSIS FLAVIA MOESICA).
Sec. II–III e.n.⁶⁴

47. *TIGLĂ STAMPILATĂ* (MDD, inv. 27980, zona A, 1981, Pl. V/3).
Fragment de țiglă, pastă cărămizie închisă, mica și pietricele în compoziție, urme de arsură.

Cartușul dreptunghiular, stampila fragmentară, tocită.
Dimensiuni cartuș: $I = 3$ cm; $L_p = 5,8$ cm.

Se distinge partea de jos a literei C, litera F cu hasta orizontală mică spartă și hasta verticală dreaptă a literei M. Între C și F probabil semn despărțitor.
Înălțimea literelor = 2,3 cm.

Întregit: C(LASSIS) F(LAVIA) M(OESICA)
Sec. II–III e.n.⁶⁵

48. *TIGLĂ STAMPILATĂ* (Col. Liceului industrial Isaccea, zona A, Pl. V/4).
Fragment, pastă cărămizie deschisă, mica și pietricele în compoziție. Cartușul dreptunghiular, stampila fragmentară.

Dimensiuni cartuș: $I = 2,3$ cm; $L_p = 5,2$ cm.

Se păstrează grupajul SIS, litera F cu hasta orizontală de jos prelungită și hasta din dreapta a literei M.

Înălțimea literelor = 1,5 cm.
Întregit: (CLAS) SIS F(LAVIA) M(OESICA)
Sec. II–III e.n.⁶⁵

49. *TIGLĂ STAMPILATĂ* (Col. Liceului Industrial Isaccea, zona A, Pl. V/2).
Fragmentară, pastă maronie cu pietricele în compoziție. Cartușul dreptunghiular, stampila fragmentară.

Dimensiuni cartuș: $I = 2,7$ cm; $L_p = 5$ cm.

Se păstrează litera L cu unghiuł hastelor spart, litera M cu brațele laterale oblice și prelungite în sus și litera Y cu o bară orizontală în partea inferioară.

Înălțimea literelor = 1,9 cm.

Întregit: (CLASSIS) (F)L(AVIA) MY(SICA)
Sec. II–III e.n.⁶⁶

Diverse:

50. *APLICĂ PENTRU HARNASAMENT* (Col. dr. D. Nicolae, zona A, Pl. V/7; X/3). Turnată din bronz, ușor tocită.
Dimensiuni: $I = 2,7$ cm; $L = 3$ cm; $G = 0,2$ cm.

Forma sugerează un șarpe încolăcit cu capul spre centru. De-a lungul corpului, prin incizii, sunt figurate inelele. Simetric, pe lungime, aplica este prevăzută cu două orificii de prins.

Sec. II–III e.n.⁶⁷

51. ZAR (MDD, inv. 29.983, zona C, 1976, Pl. V/11; X/2).
Lucrat din corn de cerb, culoare alb-gălbui, bine conservat.
Dimensiuni: $1,2 \times 1 \times 1,1$ cm.

Valorile dispuse ea pe un zar modern (1–6, 2–5, 3–4) sunt realizate prin tehnica inciziei și constau din puncte înconjurate de cercuri.
Sec. III–IV e.n.⁶⁸

52. *INCUIETOARE* (MDD, inv. 27984, zona B, Pl. V/6; X/7).
Turnată din bronz, stare bună de conservare.
Dimensiuni: L = 7,5 cm; Lat. = 1,5 cm; G = 0,6 cm.
Corpul are două tipuri de orificii – două pătrate și unul în formă de V, continuat într-o parte și cealaltă cu două tije – una aplativă pe grosime, iar cealaltă pe lățime. Sec. II–VI e.n.⁶⁹

CATALOG

Monede ⁷⁰

A. EPOCA ELENISTICĂ

Callatis

53. Av. Capul lui Apollon, laureat spre dreapta
Rv. ΚΑΛΛΑ ΤΙΑΝΩΝ
Tripod. În stînga și dreapta spică de grâu
Sub tripod ΑΠΟΛΛΑΟ
AE 9,02 g ↑ 23 mm
Pick, 227; Ruzicka, N.Z., 1917, 229 b⁷¹
MDD, Inv. 42355, zona F, 1980, P. XI/1⁷²

B. EPOCA ROMANĂ ȘI ROMANO-BIZANTINĂ

MONEDE COLONIALE GRECEȘTI

Iulia Domna

54. AE 8,55 g, 25 mm. Triassarion.
Rv. ilizibil
MDD, Inv. 42358

Tomis – Caracalla (198–217)

55. AE 11,56 g ↓ 28,5 mm. Tetrassarion.
Pick – Regling 2896, post 211.
MDD, Inv. 42359, zona B, 1979, Pl. XI/2

Maximinus Trăcul sau Filippus I (235–238) (244–249)

56. AE 4,85 g, 22–23 mm
Contramarcă O.

Rv. ilizibil.
MDD, Inv. 42413.

MONEDE IMPERIALE ROMANE

Tiberius I (14–37)

57. AE 8,90 g ↓ 30 mm. As.
RIC, 1,6, Roma, 22 A.D.; BMC, I, 143.
MDD, Inv. 42356

58. AE 6,63 g ↑ 28 mm. As.
Av. DIVVS AVGVSTVS PATER
Rv. Ilizibil.
MDD, Inv. 42357

Cladivs I (41–54)

59. AE 8,20 g ↓ 28 mm. As.
RIC, I, p. 129, 66, Roma.
MDD, Inv. 42414.

60. AE 7,40 g ↓ 28,5 mm. As.
RIC, I, p. 130, 69, Roma.
MDD, Inv. 42415.

Vespasianus (69–79)

61. AE 5,49 g, 25 mm
Rv. ilizibil.

MDD, Inv. 42416.

Hadrianus (117–138)

62. AE 5,75 g ↓ 25 mm. Dupondius.
RIC, II, p. 444, 833, Roma, a. 134–138.
MDD, Inv. 42417.

63. AE 7,93 g, 25 mm. As.
Rv. ilizibil.

MDD, Inv. 42418.

Favstina I

64. AE 23,65 g ↓ 31–32,5 mm. Sextert.
RIC, III, p. 165, 1143, Roma, post 141.
MDD, Inv. 42419, Pl. XI/3

65. AE 12,70 g ↓ 26–27 mm. Dupondius.
RIC, III, p. 166, 1154, Roma, post 141
MDD, Inv. 42420.

Lvcilla

66. AE 9,55 g ↓ 26 mm. As sau Dupondius
RIC, III, p. 353, 1744, Roma.
MDD, Inv. 42421, Pl. XI/4

Severus Alexander (222–235)

67. AR 2,07 g ↑ 19,5 mm. Denar.
RIC, IV, 2, p. 86, 198, Roma, a. 228–231
MDD, Inv. 42360, Pl. XI/5

Herenia Etruscilla

68. AR 3,45 g ↑ 20,5–22 mm. Antoninian
RIC, IV, 3, p. 127, 58 b, Roma, a. 249–251
MDD, Inv. 42422, Pl. XI/6

<i>Aurelianus</i>	
(270–275)	
69. AE 3,97 g ↑ 23 mm.	QXXI
Antoninian.	
Av. IMPCAVRELIANVSAVG	
Tip: ORIENS AVG	
MDD, Inv. 42361, Pl. XI/14	
70. AE 4,11 g ↓ 23 mm	Γ sae T
Antoninian.	
Av. IMPCAVRELIAVSAVG	
Tip: RESTITVTOR-BIS	
MDD, Inv. 42362.	
<i>Probus</i>	
(276–282)	
71. AE 4,64 g ↑ 22,5–25 mm	RE
Antoninian; fragmentar.	
RIC, V, 2, p. 39, 204, Roma	
MDD, Inv. 42363, Pl. XI/8	
72. AE 2,40 g ↑ 21,5 mm	XXIV
Antoninian.	
RIC, V, 2, p. 101, 777, Siscia	
MDD, Inv. 42423.	
<i>Dioclletianus</i>	
(284–305)	
73. AE 1,37 g ↓ 19–20,5 mm	HB
Fracțiune de follis.	
RIC, VI, p. 531, 13, Heracleea, a. 295–296	
MDD, Inv. 42424.	
<i>Maximinus Daia</i>	
(305–313)	A
74. AE 4,31 g ↑ 22 mm	SMN
Follis.	
RIC, VI, p. 566, 71 b. Nicomedia, a.	
a. 311–313	
MDD, Inv. 42364, Pl. XI/9	
75. AE 6,25 g ↓ 25,5 mm	Γ
Follis.	
RIC, VI, p. 586, 43, Cyzic, a. 308–309	
MDD, Inv. 42425.	
76. AE 4,46 g ↑ 21–22 mm	ε
Follis.	
Tip: IOVICONSE-RVATORI, Heracleea,	
a. 312–313	
MDD, Inv. 42365.	
<i>Licinius I</i>	
(308–324)	B
77. AE 2,40 g ↓ 19 mm	SMHT
Follis.	
RIC, VII, p. 542, 6, Heracleea, a.	
313–314	
MDD, Inv. 42366.	X
78. AE 2,54 g ↓ 19 mm	HM
Follis.	
	SMHA

RIC, VII, p. 348, 54, Heracleea, a.
321–324

MDD, Inv. 42426

Licinius II

79. AE 3,13 g ↑ 18,7 mm

Nummus, argintat

RIC, VII, p. 546, 36, Heracleea,
a. 318–320

MDD, Inv. 42367, Pl. XI/10

Follis.

RIC, VII, p. 548, 54, Heracleea,
a. 321–324

MDD, Inv. 42427

Constantinus I

(307–337)

81. AE 2,83 g ↑ 22 mm

Follis.

RIC, VII, p. 643, 3, Cyzic, a. 313–315

MDD, Inv. 42368

82. AE 2,08 g ↓ 17 mm

Nummus.

LRBC, I, 1005, Constantinopolis,

a. 330–335

MDD, Inv. 42428

83. AE 1,42 g ↑ 15 mm

Nummus.

LRBC, I, 845, Thesalonica, a. 335–337

MDD, Inv. 42369

84. AE 1,35 g ↓ 14–16 mm

Nummus.

LRBC, I, 1025, Constantinopolis,

a. 335–337

MDD, Inv. 42370

85. AE 1,21 g ↑ 14,5 mm.

Nummus.

LRBC, I, tip: GLORIA EXERCITVS,

1 st., a. 335–337

MDD, Inv. 42371

86. AE 2,09 g ↓ 17 mm

Follis.

LRBC, I, tip: IOVICONSERVATORI,

Nicomedia, a. 317–324

MDD, Inv. 42372

87. AE 2,60 g ↓ 21 mm

Follis.

LRBC, I, tip: IOVICONSERVATORI-

AVGGNN, Heracleea, a. 313

MDD, Inv. 42373

88. AE 1,82 g ↑ fragm.

Nummus.

Tip: EXERCITI-VIRTVS

MDD, Inv. 42374

- Constantinus I – postumă*
89. AE 1,56 g ↓ 14 mm Nummus. LRBC, I, 1273, Cyzic, a. 337–346 MDD, Inv. 42375
- TMKE
- Vrbs Roma*
90. AE 2,27 g ↓ 17,5 mm Nummus. LRBC, I, 930, Heracleea, a. 330–335 MDD, Inv. 42376.
- SMHA*
- Constantinopolis*
91. AE 2,42 g ↑ 16 mm Nummus. LRBC, I, 1220, Cyzic, a. 330–335 MDD, Inv. 42377
- SMKA
92. AE 1,86 g ↓ 17 mm Nummus. LRBC, I, 1220, Cyzic, a. 330–335 MDD, Inv. 42429
- SMKA
- Constantinus II*
(337–340)
93. AE 2,94 g ↑ 18,5 mm Nummus. RIC, VII, p. 446, 182, Siscia, a. 321–324 MDD, Inv. 42379, Pl. XI/11
- ESIS, PLX
94. AE 1,32 g ↓ 16 mm Nummus. LRBC, I, 1281, Cyzic, a. 337–339 MDD, Inv. 42378
- SMKA
- Constantinus II*
(337–361)
95. AE 1,33 g ↑ 17,5 mm Nummus. LRBC, II, 1017, Constantinopolis, a. 330–335 MDD, Inv. 42430
- CONS.
96. AE 1,30 g ↓ 15 mm Nummus. LRBC, I, 1028, Constantinopolis, a. 335–337 MDD, Inv. 42431
- CONS
97. AE 1,30 g ↓ 17 mm Nummus. LRBC, I, 1265, yzie, a. 335–337 MDD, Inv. 42380, Pl. XI/7
- SMKB
98. AE 1,22 g ↓ 15 mm Nummus. LRBC, I, tip: GLORIA EXERCITVS, a. 335–337 MDD, Inv. 42381
- TMKE
99. AE, 0,93 g ↓ 14 mm Nummus. LRBC, I, tip: GLORIA EXERCITVS, a. 335–341 MDD, Inv. 42382
- SMKA
100. AE 1,52 g ↑ 15 mm Nummus. LRBC, I, 1281, Cyzic, a. 337–339 MDD, Inv. 42383
- SMANET
- Exergă neîntîlnită în LRBC, I; asemănătoare cu nr. 1391.
Antiochia, a. 337–341
101. AE 1,37 g ↓ 15 mm Nummus. LRBC, I, 1064, Constantinopolis, a. 341–346 MDD, Inv. 42385
- CONSF
102. AE 1,44 g ↑ 14 mm Nummus. LRBC, I, 1064, Constantinopolis, a. 341–346 MDD, Inv. 42386
- CONSF
103. AE 1,14 g ↑ 14 mm Nummus. LRBC, I, tip: VOT/XX/MVLT/XXX/, a. 341–346 MDD, Inv. 42386
104. AE 1,85 g ↓ 14–15,5 mm SMTS Aes. 4 LRBC, II, 1690, Thessalonica, a. 355–361 MDD, Inv. 42432
105. AE 1,85 g ↑ 14,5 mm SMHE Aes. 3 LRBC, II, 1900, Heracleea, a. 351–354 MDD, Inv. 42387
106. AE 1,48 g ↓ 15 mm. Aes. 3 LRBC, II, tip: FEL TEMP REPARATIO FH₃, a. 351–361; MDD, Inv. 42388
107. AE 1,58 g ↑ 16 mm CONS [...] Aes. 3 LRBC, II, 2039, Constantinopolis, a. 351–354 MDD, Inv. 42433
108. AE 1,45 g ↓ 16 mm. Aes. 3 LRBC, II, tip: FEL TEMP REPARATIO FH₃, a. 351–361 MDD, Inv. 42434
109. AE 1,02 g; 13,5–16,5 mm. Aes 3
La fel ca mai sus. MDD, Inv. 42390
110. AE 1,50 g ↓ 12 mm CPLG Aes 3 LRBC, II, 256, Lugdunum, a. 355–360 MDD, Inv. 42391, Pl. XI/13

111. AE 2,34 g ↑ 16 mm Aes 3
LRBC, II, tip: FEL TEMP REPARA-
TIO-FH₃, a. 355–361
MDD, Inv. 42392

112. AE 1,50 g ↓ 15,5 mm Aes 3
La fel ca mai sus, fragmentară.
MDD, Inv. 42393

113. AE 1,75 g ↓ 15 mm Aes 3
La fel ca mai sus.
MDD, Inv. 42394

114. AE 1,56 g; 15 mm. Aes 3
La fel ca mai sus.
MDD, Inv. 42294

Constantius Gallus
(351–354)

115. AE 1,34 g ↓ 15 mm Aes 3
CONSP[...]
LRBC, II, 2040, Constantinopolis,
a. 351–354. Fragmentar.
MDD, Inv. 42396

116. AE 1,76 g ↑ 18 mm Aes 3
LRBC, II, tip: FELTEMPREPARATIO-
FH₃, a. 351–354
MDD, Inv. 42395

Constantius II, Gallus sau Iulianus

117. AE 2,10 g ↓ 15 mm. Aes 3
LRBC, II, tip: FEL TEMP REPARATIO
a. 351–361
MDD, Inv. 42389

Valens
(364–378)

118. AE 2,10 g ↓ 18 mm Aes 3
CONSA
LRBC, II, 2068, Constantinopolis,
a. 364–365
MDD, Inv. 42397

119. AE 1,80 g ↓ 17,5 mm Aes 3
CONSPA
LRBC, II, 2069, Constantinopolis,
a. 364–365
MDD, Inv. 42398

120. AE 2,34 g ↓ 16,5 mm Aes 3
CONSPA
La fel ca mai sus.
MDD, Inv. 42435

121. AE 1,60 g ↓ 15,5 mm. Aes 3
LRBC, II, tip: SECVRITAS-REIPV-
BLICAE, a. 364–375
MDD, Inv. 42399

122. AE 1,56 g ↓ 15 mm Aes 4
CONSA
LRBC, II, 2099, Constantinopolis,
a. 367–375
MDD, Inv. 42400

123. AE 1,50 g ↓ 15 mm Aes 4
LRBC, II, tip: SECVRITASREIPV-
BLICAE, a. 367–375
MDD, Inv. 42401

Procopius
(365–366)

124. AE 3,34 g ↓ 18 mm Aes 3
CONS Δ
LRBC, II, 2081, Constantinopolis,
a. 365–366
MDD, Inv. 42436

125. AE 2,71 g ↓ 16,5 mm Aes 3
LRBC, II, tip: REPARATIO FEL
TEMP, a. 365–366
MDD, Inv. 42402

Gratianus
(367–383)

126. AE 1,78 g ↑ 17 mm Aes 3
K
ASISCA
Exergă care nu apare în LRBC, II,
Siscia, a. 367–375
MDD, Inv. 42403, Pl. XI/12

Valentinianus II
(375–392)

127. AE 1,54 g ↓ 18 mm. Aes 3
LRBC, II, tip: GORIA ROMANORVM
a. 383–392
MDD, Inv. 42404

Theodosius I
(379–395)

128. AE 0,94 g \uparrow 12 mm + | Aes 4
LRBC, II, tip: SALVS-REIPVBLICAE,
a. 383–395
MDD, Inv. 42405

129. AE 5,15 g \downarrow 20,5–22 mm |
SONB

Aes 2
LRBC, II, 2186, Constantinopolis,
a. 393–395
MDD, Inv. 42437

Arcadius
(395–408)

130. AE 0,91 g \uparrow 12,5 mm. Aes 4
LRBC, II, tip: SALVSREI-PVBLICAE,
a. 383–395
MDD, Inv. 42407

131. AE 0,90 g \uparrow 13 mm + | Aes 4
LRBC, II, tip: SALVS-REIPVBLICAE,
a. 383–395
MDD, Inv. 42406

132. AE 4,95 g \uparrow 20 mm | Aes 2
SMKT

LRBC, II, 2572, Cyzic, a. 393–395
MDD, Inv. 42300,

133. AE, 2,25 g \uparrow 16–17,5 mm |
CONSA

Aes 3
LRBC, II, 2205, Constantinopolis,
a. 395–408
MDD, Inv. 42438

134. AE 1,75 g \checkmark 16,5 mm | Aes 3
CONS [...]

La fel ca mai sus.
MDD, Inv. 42439

135. AE 1,77 g \nwarrow 15,5 mm. Aes 3
LRBC, II, tip: VIRTVS-EXERCITVS,
a. 395–408
MDD, Inv. 42408

Honorius
(395–423)

136. AE 1,11 g \downarrow 13 mm | Aes 4
TGS

LRBC, II, tip: SALVSREI-PVBLICAE,
Thessalonica, a. 393–395
MDD, Inv. 42409

137. AE 2,34 g \downarrow 16,5 mm | Aes 3
CONSA

LRBC, II, 2206, Constantinopolis,
a. 395–408
MDD, Inv. 42410

Arcadius și Honorius

138. AE 0,83 g \nwarrow 13,5 mm. Aes 3
LRBC, II, tip: VIRTVSEXERCITI,
a. 395–408
MDD, Inv. 42440

Arcadius sau Honorius

139. AE 1,25 g \downarrow 15,5 mm. Aes 3
LRBC, II, tip: VIRTVS-EXERCITI,
a. 395–408
MDD, Inv. 42411

Theodosius II
(408–450)

140. AE 1,94 g; 16 mm. Aes 3
Rv. ilizibil, a. 425–450.
MDD, Inv. 42412.

Materialul prezentat, deși nu a fost descoperit în context stratigrafic, vine să completeze și să nuanceze cunoașterea unor momente semnificative din istoria așezării de la Noviodunum.

Pînă în prezent, de la Isaccea, au fost publicate foarte puține descoperiri de epocă elenistică⁷³. Această situație se datorează în primul rînd lipsei unor cercetări sistematice care să fi ajuns la nivelele respective. În aceste condiții, piesele inedite publicate în această lucrare la nr. 1–5 și 53, capătă o importanță deosebită. Astfel, se poate presupune exis-

stență la Isaccea a unei înfloritoare așezări preromane, strins legată economic de coloniile grecești din Dobrogea. Negustorii din Histria, Tomis și Callatis ar fi putut folosi acest loc drept punct de tranzit al mărfurilor destinate comerțului cu populațiile din nordul Dunării și al Mării Negre.

Tot aici este locul să notăm obiectivul arheologic elenistic de la „Suhat”, aflat la aproximativ 3,5 km în linie dreaptă față de cetatea Noviodunum, cunoscut pînă acum prin cercetări de suprafață doar pentru materialul roman și romano-bizantin.

În articolul nostru, mult mai bine ilustrată este epoca romană. Ceramica, în majoritate produsă în atelierele locale dar provenind și din import, reprezintă o mare parte din formele cele mai folosite în lumea romană. Aproape toate opațele sunt produse de lux. Deosebite ni se par cele descrise în catalog la nr. 6, 7, 11 și 12, din care se remarcă piesa purtînd marea LVPATI, foarte rară în țara noastră⁷⁴. Dintre celealte categorii de vase notabilă este cupa de la nr. 20, ce pare să fie o variantă locală a unui tip larg răspândit începînd cu sec. I e.n. Ceramica de lux este prezentă prin cupa de la nr. 19 dar mai ales de fragmentul de castron decorat cu „rotiță dințată”, nr. 22, piesă ce poate fi atribuită atelierelor din Galia⁷⁵. Dat fiind marea varietate și cantitate de ceramică descoperită la Isaccea, se poate presupune existența aici a unui important centru de producere a ei. Atelierele ceramice de la Noviodunum, ea și răspîndirea produselor lor în teritoriu și poate chiar în întreaga Dobrogea, se constituie într-o tematică a viitoarelor cercetări.

Dintre obiectele de podoabă se remarcă mărginea descrisă la nr. 34, pînă acum doar cu o singură analogie în Dobrogea⁷⁶.

Plăcuță votivă înfățișîndu-l pe Iupiter cu acvila, nr. 37, ca și fragmentul inscripției dedicată zeului, nr. 43, a dona descoperită la Isaccea pînă acum⁷⁷, pun în evidență deosebită răspîndire a cultului acestei divinități în zonă. Iar dacă la Niculițel și la Valea Teilor, așezări modeste din teritoriu, existau temple închinatice lui Iupiter Dolichenus⁷⁸, cu atît mai probabilă ar putea fi descoperirea viitoare a unui asemenea lăcaș la Noviodunum.

La loc de cinstă se află și cultul lui Bacchus, prezent în lucrarea noastră prin piesele de la nr. 38–40. De remarcat că în toate cazurile, piesele legate de cult, sunt tot atîtea remarcabile realizări de artă, unele poate creații ale atelierelor locale.

Deși țigle cu ștampila flotei Moesice au mai fost descoperite la Noviodunum⁷⁹ exemplarele din catalogul nostru, nr. 45–49, diverse ea tip, își pot aduce contribuția la îmbogățirea ipotezelor de lucru pentru cunoașterea acestei unități militare redutabile, cu un rol deosebit în cadrul sistemului militar roman la Dunărea de Jos. De asemenea, prezența țiglelor ștampilate presupune existența unor ateliere ceramice deservite de militarii flotei⁸⁰.

Lotul de monede romane studiate, poate fi repartizat cronologic astfel:

- sec. I – 5 ex.
- sec. II – 7 ex.
- sec. III – 8 ex.
- sec. IV – 60 ex.
- sec. IV–V – 6 ex.
- sec. V – 1 ex.

Deși acoperă o lungă perioadă de timp, monedele descoperite la Isaccea sunt înegal repartizate pe secole. De aceea este prematur ca pe baza lor să ajungă la concluzii istorice deosebite⁸¹. Se remarcă totuși numărul mare de piese din epoca lui Constantin cel Mare și a fiului său Constantinus II, împărați a căror politică de consolidare a Seythiei Minor este cunoscută⁸². Dintre piesele rare notăm în primul rînd pe cea bătută la Lugdunum, nr. 110, ca și cele două exemplare de la Constantinus II, nr. 101 și Gratianus, nr. 126, a căror exergă este neîntîlnită în cataloage.

Problemele legate de persistența elementului autohton la Noviodunum, relațiile cu coloniștii greci și cuceritorii romani, structura socială, etc., vor fi desigur elucidate de cercetările viitoare. În acest sens, contribuția modestă pe care și-o aduce lucrarea de față nu poate fi decît necesară. (vezi ilustrația p. 585).

NOTE

1. R. Vulpe, I. Barnea, *Din istoria Dobrogei*, II, București, 1968, pg. 371–372, 426; V. Părvan, *Descoperiri noi în Scythia Minor*, Analele Academiei Române. Memoriile secției istorice, seria II, tom. XXXV, București, 1913, pg. 506–508; A. Aricescu, *Armata în Dobrogea română*, Ed. militară, București, 1977, pg. 70–74, 110–112.
2. Al. Suciuveanu, *Viața economică în Dobrogea română*, sec. I–III e.n. Ed. Academiei RSR, București, 1977, pg. 133–134; A. Rădulescu, *Atelierele ceramice militare de-a lungul Dunării de Jos*, Pontica VI, 1973, pg. 130.
3. Al. Suciuveanu, *op. cit.*, pg. 133–135.
4. I. Barnea, *Noi descoperiri la Noviodunum*, Peuce VI, 1977, pg. 103, nota 1, 2, bibliografie;
5. I. Barnea, B. Mitrea, *Săpăturile de salvare de la Noviodunum*, MCA, V, 1959, pg. 472; E. Bujor, G. Simion, *Săpăturile de salvare din cimitirul roman de la Isaccea*, MCA VII, 1961, pg. 391–399; G. Simion. *Descoperiri noi pe teritoriul Noviodunens*, Peuce, VI, 1977, pg. 123–148; G. Simion, I. Vasiliu, studiu în curs de publicare.
6. I. Barnea, Peuce VI, 1977, pg. 103.
7. V. Părvan, *Cetatea Ulmetum*, I, AARMSI, seria II, tom. XXXIX, Buc. 1912, pg. 584, harta așezărilor și drumurilor antice; idem; AARMSI, tom. XXXV, 1913, pg. 504; Al. Suciuveanu, *op. cit.*, pg. 59–61, fig. 1.
8. Al. Suciuveanu, *op. cit.*, loc. cit., Bibliografia descoperirilor din teritoriul Noviodunens; adăugăm selectiv pentru Niculitel: V. H. Baumann, Peuce IV, 1976, pg. 109–123; idem, Peuce, VIII, 1980, pg. 367–414; Em. Doruțiu-Boilă, *Inscriptii din Scythia Minor*, V, București, 1980, pg. 265–267. Horia: V. H. Baumann, Peuce IV, 1976, pg. 61–88; Revărsareu: G. Simion, lucrare în manuscris, iar pentru Nifon, Ilanicearea, Căprioara, Parcheș, Balabancea – periegheze MDD Tulcea, pentru întocmirea repertoriului arheologic, în pregătire pentru publicare,
9. Mulțumim și po această cale înțelegerii cu care ne-au fost oferite spre studiu materiale inedite de către prof. N. Rădulescu, directorul Liceului industrial din Isaccea, dr. Dorin Nicolae din Tulcea și ing. O. Nazif din Isaccea.
10. Presecrările folosite în text: MDDTI = Muzeul Deltei Dunării – Tulcea; I_p = înălțimea păstrată; I_t = înălțimea terpii; D = diametru; D_m = diametru maxim; D_g = diametrul guri; D_b = diametrul bazei; G = grosime; L = lungime. Dimensiunile sunt date în cm.
11. I. B. Zeest, *Keramicheskie tara Bospora*, MIA, 83, Moscova, 1960, Thasos, pg. 21, pl. IX/20; asemănător la V. H. Baumann, Peuce, IV, 1976, pg. 41, nr. 30, Pl. VII/2.
12. R. H. Howland, *Greek Lamps and their Survivals*, The Athenian Agora, vol. IV, Princeton, 1958, nr. 323, 335, pg. 76–77, Pl. 11, 38; M. L. Berhnard, *Lampki starożytne*, Muzeum Narodowe w Warszawie, Warszawa, 1955, pg. 260, nr. 67, Pl. XI, pg. 78, Pl. XIII; exemplar identic la Histria datat sec. IV e.n. – informație M. Coja.
13. A. I. Melinkova, *Voornjenie skifov*, Moscova, 1964, încadrează tipul în grupa a III-a cronologică, pg. 25, Pl. 8 Jl; D. Berciu, *Arta traco-getică*, Ed. Acad. RSR, București, 1969, pg. 68–69, fig. 48–49; G. Simion, Peuce, II, 1971, pg. 126, fig. 32.
14. Pieșele de la nr. 4 și 5, ne-au fost cedate pentru publicare de către I. Barnea de la Institutul de arheologie București, căruia îi mulțumim și pe această cale.
15. V. Canarache, *Importul amforelor stampilate la Histria*, Ed. Academiei RPR, București, 1957, pg. 266, nr. 651; Livia Buzoianu, *Stampile rhodiene de la edificiul roman cu mozaic*, Pontica XIII, 1980, pg. 134, nr. 44.
16. Asemănător la M. Gramatopol și Gh. Poenaru Bordea, *Ampora Stamps from Callatis and South Dobroudja*, Dacia N. S., XIII, 1969, pg. 235, nr. 763.
17. T. Szenteleky, *Ancient Lamps*, Budapest, 1969, pg. 89–91; N. Gostar, *Inscriptii de pe lucernale din Dacia română*, Arheologia Moldovei, I, 1961, pg. 184.
18. D. Alicu, *Die Firmalampen von Ulpia Traiana Sarmizegetusa*, Dacia, N. S. XX, 1976, pg. 216, nr. 81–84, Pl. 2, nr. 36–38; N. Gostar, *op. cit.* pg. 167; Un exemplar se găsește și la Muzeul Unirii din Alba Iulia – informație C. Băntă.
19. C. Scorpă, *Tipi sconosciuti di lumini a olio romani e il problema di certe transmissioni nel primo feudalesimo*, Pontica VI, 1973, pg. 228, fig. 6/2.
20. C. Mușeteanu, V. Culică, D. Elefterescu, *Lampes à estampille de Durostorum*, Dacia, N. S., XXIV, 1980, pg. 303, nr. 95, fig. 14/5a, b.
21. D. Ivanyi, *Die pannonicischen Lampen. Eine typologisch – cronologische Übersicht*, Dissertationes Pannonicae, seria 2, nr. 2, Budapest, 1935, pg. 16–17, tip. XVII, Pl. XLVIII, pg. 31, Pl. XCIII/11–13; T. Szenteleky, *op. cit.*, nr. 124, 130, 133, pg. 89–91; M. L. Bernhard, *op. cit.*, nr. 452, pg. 358, Pl. CXXX; E. Buchi, *Lucerne del Museo di Aquileia*, vol. I, *Lucerne romane con marchio di fabbrica*, Associazione Nazionale per Aquileia, 1975, pg. 118, nr. 866, Pl. XLII, 866 a, b; nr. 863, Pl. XLII, 863 a, b; N. Gostar, *op. cit.*, pg. 184; C. Ironomu, *Opași greco-romane*, 1967, pg. 14, fig. 26; C. Scorpă, *op. cit.*, pg. 228; D. Alicu, *op. cit.*, loc. cit.
22. Mulțumim colegului dr. V. H. Baumann, pentru pieșele nr. 7, 15, 16, 50, cedate spre publicare.
23. C. Mușeteanu, V. Culică, D. Elefterescu, *op. cit.* pg. 301, fig. 11, 12.
24. D. Ivanyi, *op. cit.*, tip XVII, 16–18, 30; Pl. XLVIII, 5, Pl. LXXXII, LXXXIII.
25. C. Ironomu, *op. cit.*, pg. 18–19, nr. 238–634, fig. 105, 134, 135; J. Perizveig, *Lamps of the Roman period*, The Athenian Agora,

- VII, Princeton, 1961, nr. 144, 160, 162, 164, pg. 85–86, Pl. 6.
26. D. Ivanyi, *op. cit.*, tip. VII, pg. 12–13, Pl. XXVI–XXVIII; M. L. Bernhard, *op. cit.*, pg. 320–321, nr. 294–296, 30, Pl. LXXXI–LXXXII; C. Băluță, *Opaiele romane de la Apulum* II, Apulum, V, 1964, pg. 281.
27. C. Ieonomu, *op. cit.* pg. 72, nr. 250, fig. 110.
28. vezi nota 23, 24.
29. C. Băluță, *op. cit.*, pg. 291. Pl. VI, fig. 12.
30. M. L. Bernhard, *op. cit.*, pg. 348, nr. 392, Pl. CXIX.
31. D. Ivanyi, *op. cit.*, tip XIII, pg. 15, Pl. XLI; C. Ieonomu, *op. cit.*, pg. 27–28, fig. 53–56.
32. C. Ieonomu, *op. cit.*, pg. 28–30, fig. 57, 58; D. Tudor, *Olténia română*, ed. IV, Ed. Acad. RSR, București, 1978, pg. 9, fig. 22/2, 25/6.
33. H. S. Robinson, *Pottery of the Roman Period*, The Athenian Agora, V, Princeton, 1969, pg. 98, M95, Pl. 22, 73 – diferența gura; pg. 51, Jb, Pl. 11.
34. Gh. Popilian, *Ceramica romană din Olténia*, Craiova, 1976 – ulcioare cu o toartă tip 2, pg. 186–189, Pl. XLI–LXIII; E. Chirilă, N. Gudea, V. Lucăcel, C. Pop, *Castrul roman de la Buciumi*, Cluj, 1972, pg. 52, Pl. XXVII/1; A. Rădulescu, *Contribuții la cunoașterea ceramică de uz comun din Dobrogea*, Pontica, VIII, 1975, pg. 343–348, Pl. X.
35. H. S. Robinson, *op. cit.*, pg. 31, G. 96, Pl. 63; M. Bucovăță, *Traditionele elemisnice în materialele funerare de epocă romană timpurie la Tomis*, Pontica, II, 1969, pg. 312–318, fig. 31; A. Rădulescu, *op. cit.*, pg. 349, Pl. XIV, fig. 2, 2a.
36. H. S. Robinson, *op. cit.*, pg. 86, H6, 7, Pl. 18; M. Bucovăță, *op. cit.*, pg. 314, fig. 27/b, 29.
37. H. S. Robinson, *op. cit.*, pg. 84, M2, Pl. 18, 70; C. Ieonomu, *Cercetări arheologice la Mangalia și Neptun*, Pontica, I, 1968, pg. 256–257, fig. 37; A. Rădulescu, *op. cit.*, pg. 333, Pl. I, fig. 2 a.,
38. E. Chirilă și colab., *op. cit.*, pg. 44, Pl. VII, 3, 8; Gh. Popilian, *op. cit.*, pg. 111, tip. 4, Pl. LX, 723, 725.
39. Gh. Popilian, *op. cit.*, pg. 104–108, Pl. LV–LVII; A. Rădulescu, *op. cit.*, pg. 336–337; Pl. IV; A. Opati, *Considerații preliminare asupra ceramicii romane timpurii de la Troesmis*, Peuce, VIII, 1980, pg. 336, 365, nr. 39, Pl. VIII, 3 (bibliografie nota 37–41)
40. Gh. Popilian, *op. cit.*, pg. 54, 174, Pl. XXII/249 și Pl. XXXIII/252; Gh. Stefan, *Două vase de terra sigillata descoperite la Biserica-Garvă*, SCIV, 1, IX, 1958, pg. 61.
41. H. S. Robinson, *op. cit.*, pg. 29, G. 70, 71, Pl. 5; pg. 47, H7, Pl. 8, 68; A. Rădulescu, *op. cit.*, pg. 352, Pl. XVI fig. 1 a.
42. I. W. Hayes, *Late Roman Pottery*. The British School at Rome, London, 1972, pg. 349, 365, 369–370, fig. 79 b, c; Em. Popescu, *Ceramica romană tirzie cu decor stampilat descoperită la Histria*, SCIV, 16, 4, 1965, pg. 707, fig. 7/3–6; Gh. Papuc, *Ceramica romană tirzie cu decor stampilat, descoperită la edificiul roman cu mozaic din Tomis*, Pontica, VI, 1973, pg. 180, 187, fig. 24.
43. E. Chirilă și colab., *op. cit.*, pg. 91, Pl. XCIV/13–15.
44. C. Preda, *op. cit.*, pg. 56, Pl. XXVII, M. 356, 350; Gh. Diaconu, *Târgușor. Necropola din secolele III–IV e.n.*, Ed. Acad. RSR, București, 1965, pg. 108, Pl. CXXXVIII, 8.
45. C. Preda, *op. cit.*, pg. 56, Pl. XXVI, M. 352.
46. Gh. Diaconu, *op. cit.*, pg. 109, Pl. CXIV, 3.
47. C. Preda, *op. cit.*, pg. 58, Pl. XXVIII, M. 356, 339, 340.
48. *Idem*, pg. 55, Pl. XLVII, 3.
49. *Idem*, pg. 112, Pl. XXVIII, M. 339.
50. *Idem*, pg. 56, Pl. XXVIII, M. 317, pas.
51. V. Cheluță-Georgescu, *Morminte elemisnice și romane descoperite în zona de nord și nord-vest a necropolei callatiene*, Pontica, VII, 1974, pg. 180, Pl. 5/2.
52. C. Preda, *op. cit.*, pg. 56, Pl. XXVII, M. 209; Pl. XXVIII, M. 339.
53. *Idem*, pg. 59–60, Pl. XXVI, M. 331, 335; Gh. Diaconu, *op. cit.*, pg. 108, Pl. CXXXVII, 16.
54. La Isaccea și în teritoriul Noviodunens au mai fost descoperite monumente dedicate lui Iupiter: Em. Doruțiu-Boilă, *op. cit.*, pg. 285–286, nr. 274, altar cu inscripție votivă dedicată lui Iupiter și Fortunei (CIL, III, 14446), descoperit la Isaccea, iar din teritoriul, V. Părvan, *AARMSI*, seria II, tom. XXXV, 1913, pg. 504–505, inscripții descoperite la Niculitel (CIL, III, 7521) și la Meidanchioi, azi Valea Teilor, (CIL, III, 14445), provenind de la templele dedicate lui Iupiter Dolichenus.
55. N. Slobozianu, *Considerații asupra așezărilor antice din jurul lacurilor Techirghiol și Agigea*, MCA, V, 1959, pg. 745, fig. 7/1.
56. C. Scorpan, *Noi reliefuri din Scythia Minor*, Pontica, IX, 1976, pg. 197–198, fig. 3/2.
57. Cf. N. Slobozianu, *op. cit.*, p. 745; C. Scorpan, *op. cit.*, pg. 197. Imagine asemănătoare la o sculptură descoperită la Drobeta, cf. Al. Bărăcăla, *Une ville daco-romaine: Drobeta*, L'archéologie en Roumanie, București, 1938, pg. 36–37, Pl. XI, fig. 22 Margarita Tatscheva – Hitova, *Dem Hyppistos Geweihte Deukmäler in Thrakien*, în Thracia, IV, Serdicae, 1977, p. 283, fig. 6, piesă aproape identică, publicată fără dimensiuni.
58. M. Irimia, *Bronzuri figurate*, Muzeul regional de arheologie Dobrogea, Constanța, 1966, pg. 22–24, piese aproape identice.
59. *Idem*.
60. C. Boube-Piccot, *Les bronzes antiques du Maroc*, III, Les chars et l'attelage, Etudes et travaux d'archéologie marocaine, 1980, pg. 496, nr. 497, Pl. 102–103 – piesă semănătoare – decora o statuetă a lui Bachus fixată pe un car.
61. Piesa este apropiată de reprezentările zeiței Hecate, C. C. Petolescu, S. Chițu,

- Noi monumente de la Romula*, Buletinul Monumentelor Istorice, 3, 1974, pg. 63, fig. 33; exemplar asemănător la Histria, inv. V 8632 — informație M. Coja.
62. Vezi nota 54.
63. V. Pârvan, *op. cit.*, pg. 507, fig. 13.
64. *Ibidem*, Em. Doruțiu-Boilă, *op. cit.*, pg. 293, nr. 283, tip. b.
65. *Idem*, nr. 283 tip. a.
66. *Idem*, nr. 283, tip e și pg. 312, nr. 308.
67. Pieze asemănătoare la C. Boube-Piccot, *op. cit.*, passim, fig. 19, 20.
68. H. S. Robinson, *op. cit.*, pg. 81, L68, L69, Pl. 56; C. Preda, *op. cit.* pg. 64, Pl. XXIX, LXXVIII; V. H. Baumann, *Observații topo-stratigrafice asupra locurii de la Troesmis (casetele I–40)*, Peuce, VIII, 1980, pg. 189, Pl. 20/2.
69. E. Chirilă și colab., *op. cit.*, pg. 84, Pl. CIX, fig. 1, 2, 3. La nota 133 autorii amintesc și de posibilitatea ca piesa să servească la tragerea sirmiei; C. Scorpan, *Descoperiri arheologice la Sacidava*, Pontica, XI, 1978, pg. 170, Pl. X, fig. 51, Pl. XVIII, fig. 51, datare stratigrafică din sec. II pînă în sec. V, e.n.; V. H. Baumann, *op. cit.* pg. 172, 175, 191, Pl. 23, fig. 7, — în asociere cu ceramica specifică, sec. IV–VI e.n.
70. Descrierea incompletă a unora dintre piese se datorează fie stării proaste de conservare sau, în unele cazuri, lipsei catalogelor necesare. Mulțumesc și pe această cale colegului E. Oberländer Târnoveanu de la Muzeul de Istorie al RSR, pentru ajutorul dat la întocmirea catalogului de monede.
71. Identic la E. Oberländer Târnoveanu, *Aspecte ale circulației monedei grecești în Dobrogea de Nord (sec. VI i.e.n. – I e.n.)*,
- Pontica, XI, 1978, p. 78, 65–66, Pl. III, fig. 4.
72. Cea mai mare parte a monedelor au fost găsite în zonele A și B, foarte rar și în C.
73. I. Barnea și B. Mitrea, MCA IV, 1957, p. 167; I. Barnea, în Peuce VI, 1977, p. 107; I. și Al. Barnea, *Săpăturile arheologice de la Noviodunum*, în volumul de față; V. H. Baumann, în Peuce, IV, 1976, p. 38, nr. 20, Pl. III, fig. 8; E. Oberländer Târnoveanu, *op. cit.*, p. 65–66, Pl. III, fig. 4, Pl. IV, fig. 1/4 și Pl. VI, fig. 2.
74. Vezi notele 17–21.
75. Vezi nota 40, Gh. Popilian.
76. Vezi nota 51.
77. Em. Doruțiu-Boilă, *op. cit.*, p. 285–286, nr. 274.
78. V. Pârvan, *op. cit.*, p. 504–505.
79. V. Pârvan, *op. cit.*, p. 506–508; Gheorghe Stefan și colab., în SCIV, II, 1, 2, 1954, p. 181; E. Bujor și G. Simion, în MCA, VII, 1968, p. 391–399; Em. Doruțiu-Boilă, *op. cit.*, p. 293.
80. A. V. Rădulescu, *Atelierele ceramice militare de-a lungul Dunării de Jos*, Pontica, VI, 1973, p. 130.
81. Pînă acum au fost publicate doar cîteva studii privind monedele romane descoperite la Isaccea: C. Preda și G. Simion, *Tezaurul de monede romane imperiale descoperit la Isaccea și atacul gotic din trecerea lui Galienus*, Peuce, II, 1971, p. 167, 178; E. Oberländer Târnoveanu, *op. cit.*, p. 59, 87; Idem, *Cronica descoperirilor monetare din nordul Dobrogei*, Peuce VIII, 1980, p. 499, 513; Gh. Poenaru-Bordea și V. H. Baumann, *Monede romane și bizantine provenind din nordul Dobrogei*, Peuce IV, 1976, p. 133, 173.
82. DID, II, p. 384–387, 390.

DE NOUVEAUX TEMOIGNAGES ARCHEOLOGIQUES A ISACCEA

(RESUME)

L'article se propose d'introduire dans le circuit scientifique quelques objets d'intérêt archéologique trouvés à l'emplacement même de l'antique localité de Noviodunum et dans son proche voisinage.

Bien qu'il ne s'agisse pas de pièces obtenues grâce à des recherches méthodiques, leur grande diversité et le fait que quelques unes sont rares, voire inédites, en Dobroudja peuvent poser des problèmes notables de chronologie, de typologie et d'analogie. Notons dans cet ordre d'idées les vestiges d'époque hellénistique qui, peu nombreux jusqu'à présent, viennent souligner l'importance de cette localité avant la conquête romaine. Mais la grande majorité des pièces en question sont, sous le rapport chronologique, d'époque romano-byzantine, c'est-à-dire de la période où

la cité de Noviodunum devait toucher à son maximum d'épanouissement historique.

Parmi les pièces les plus intéressantes, il convient de citer la lampe marquée de l'estampille LUPATI (III, 4), extrêmement rare en territoire roumain, deux masques de bronze de Bacchus (IX, 2, 3), un relief fragmentaire en marbre, d'une exécution artistique fort réussie, représentant Jupiter et son aigle (IX, 1), une estampille de la flotte militaire romaine sur le Bas-Danube: CLASSIS FLAVIA MOESICA (V), divers types de vases, de bijoux, etc.

Les conclusions de l'auteur mettent en évidence, entre autres, l'essor particulier des métiers et même de l'art provincial romain à Noviodunum. L'auteur relève aussi quelques points dans le proche voisinage de la cité appelant une recherche plus poussée.

NEUE ARCHÄOLOGISCHE ENTDECKUNGEN IN ISACCEA (ZUSAMMENFASSUNG)

Die Arbeit setzt sich zur Aufgabe, neue archäologische Entdeckungen aus der antiken Siedlung von Noviodunum, bekannt zu machen. Wenn auch die Funde nicht aus systematischen Grabungen herstammen, dank ihrer Vielfältigkeit, einige sehr selten und unbekannt in der Dobrudscha, stellen sie wichtige chronologische und typologische Fragen. So weisen die nicht sehr zahlreichen hellenistischen Entdeckungen auf die Wichtigkeit der Siedlung bis zur römischen Eroberung hin. Die Mehrzahl der Entdeckungen gehören der römisch-byzantinischen Epoche an, in einer Zeit als die Festung von Noviodunum ihre Blütezeit erlangte.

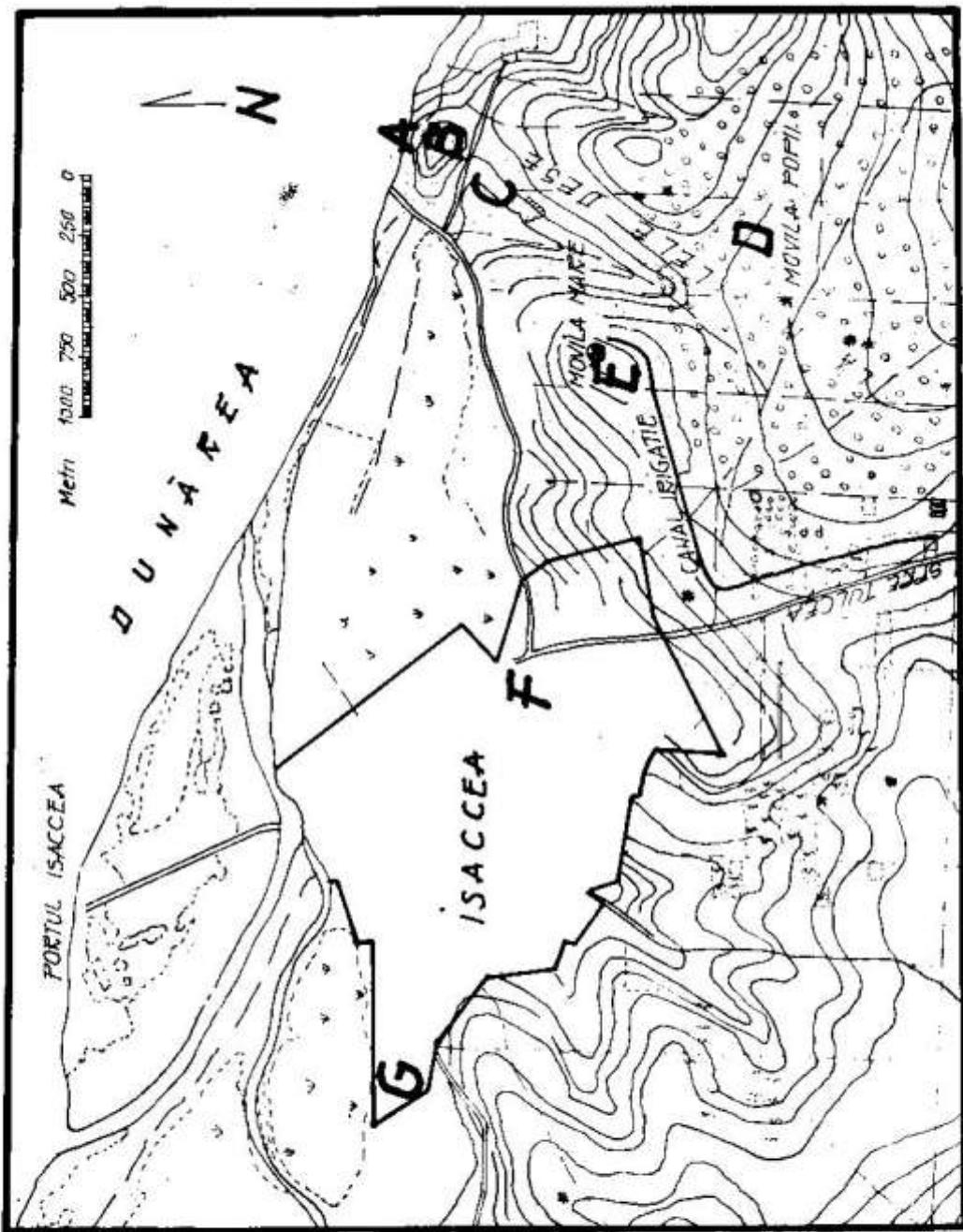
Unter den interessantesten Stücken, seien die Tonlampe mit dem LUPATI-Stempel (III, 4), sehr selten auf dem Gebiet Rumäniens anzutreffen, zwei Bronzemasken mit Bacchus (IX, 2, 3), ein künstlerisch sehr gut realisiertes Marmorrelief mit Jupiter und Adler (IX, 1), Stempel der römischen Flotte von der unteren Donau: **CLASSIS FLAVIA MOESICA** (V), verschiedene Gefäßtypen, Schmuckgegenstände, usw., erwähnt.

In seinen Schlussfolgerungen hebt der Verfasser die besondere Entwicklung des Handwerks und sogar der römischen provinzialen Kunst in Noviodunum hervor. Gleichzeitig wird auf neue Forschungspunkte in der unmittelbaren Nähe der Burg aufmerksam gemacht.

NOI DESCOPERIRI ARHEOLOGICE LA ISACCEA (1)

(text, p. 187)

FLORIN TOPOLEANU

PL. I — ZONELE DE INTERES ARHEOLOGIC DIN JURUL ORASULUI ISACCEA

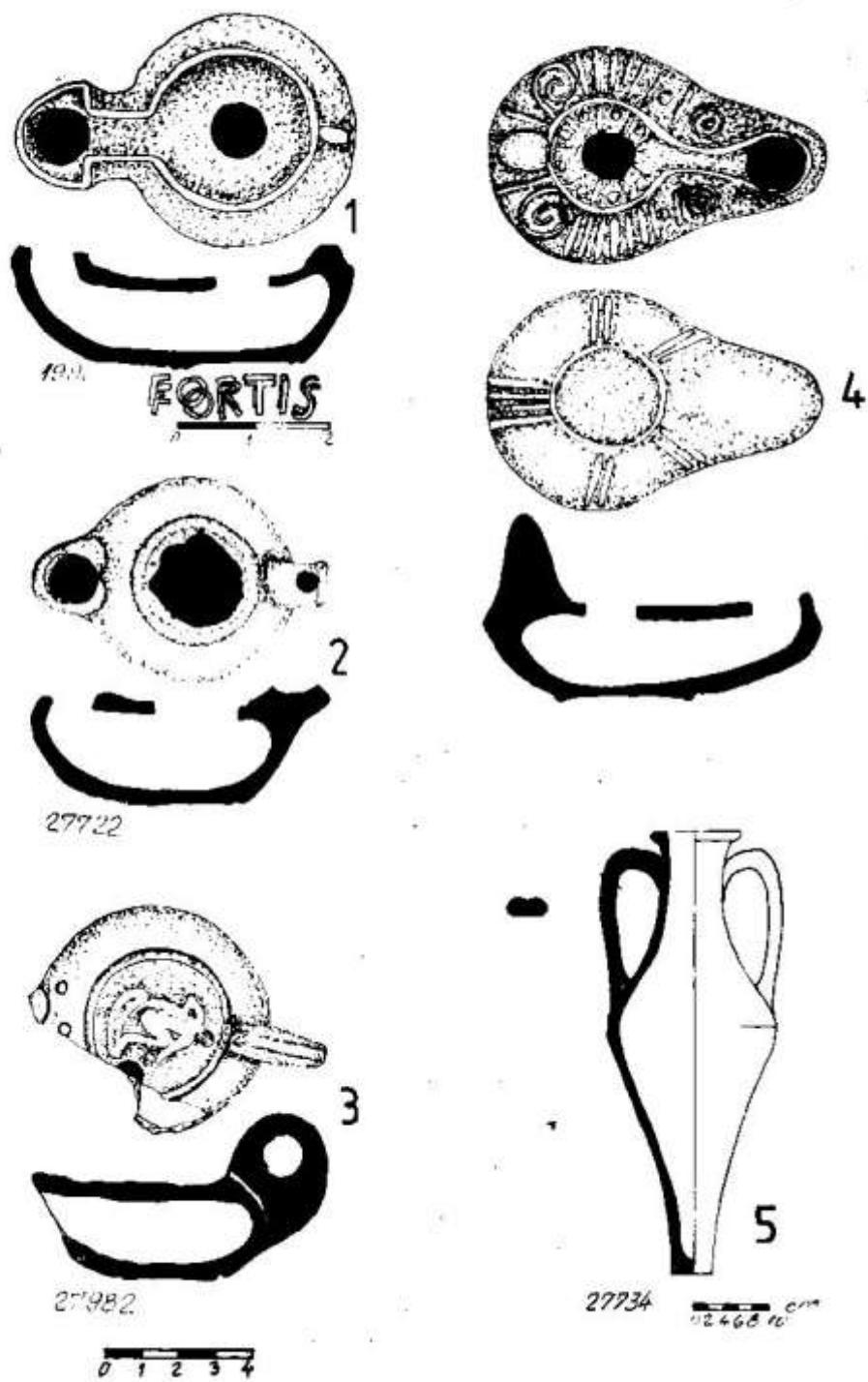
PL. I — LES ZONES D'INTÉRÊT ARCHÉOLOGIQUE DES ENVIRONS DE LA VILLE
D'ISACCEA.

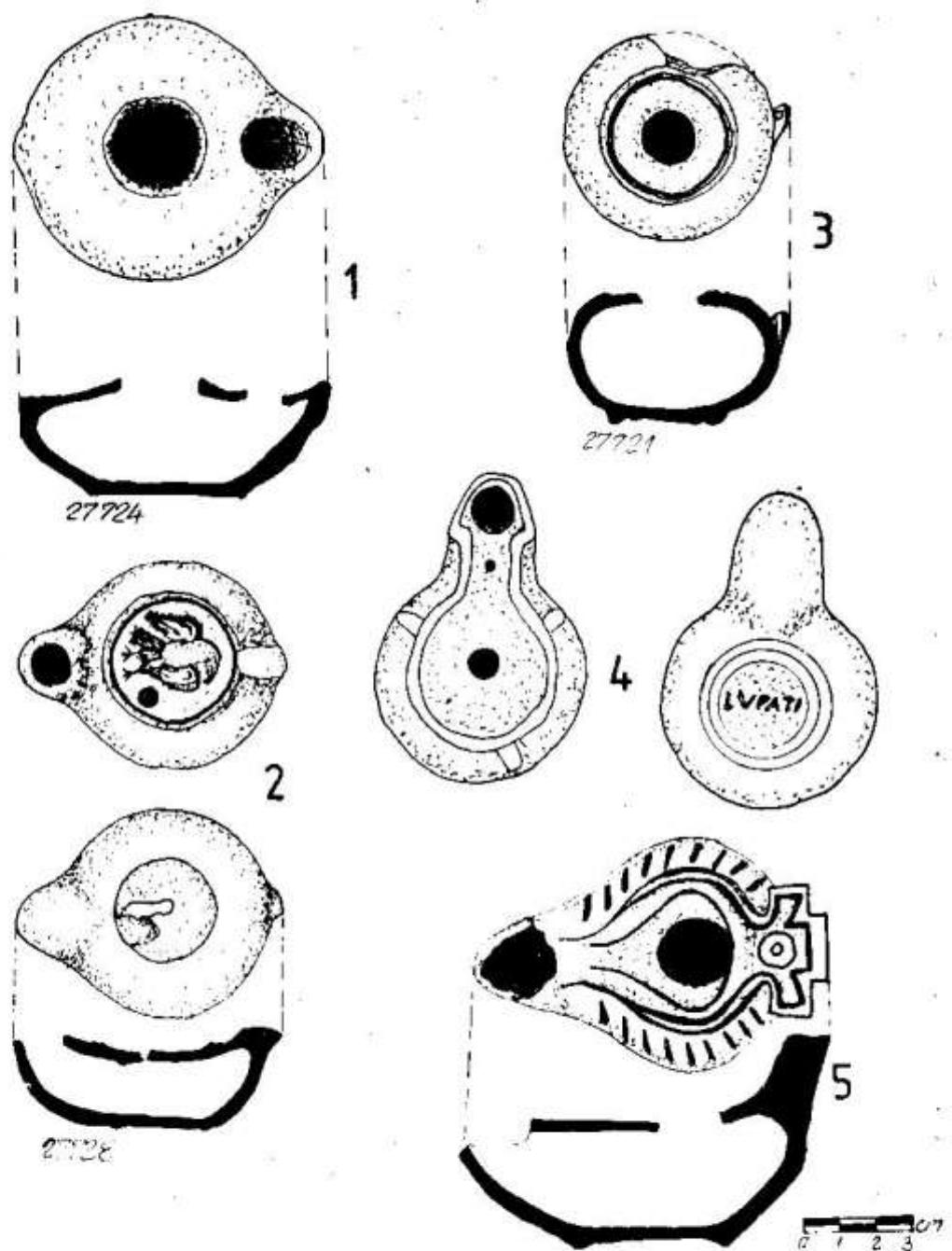
TAF. I — ARCHÄOLOGISCH WICHTIGE GEBIETE IN DER UMGEBUNG DER STADT
ISACCEA.

PL. II — 1—4. OPAȚE ROMANE; 5. AMPORĂ DE THASSOS

PL. II — 1—4. LAMPES ROMAINES; 5. AMPHORE DE THASSOS.

TAF. II — 1—4. RÖMISCHE LAMPEN; 5. THASSOS-AMPHORE.

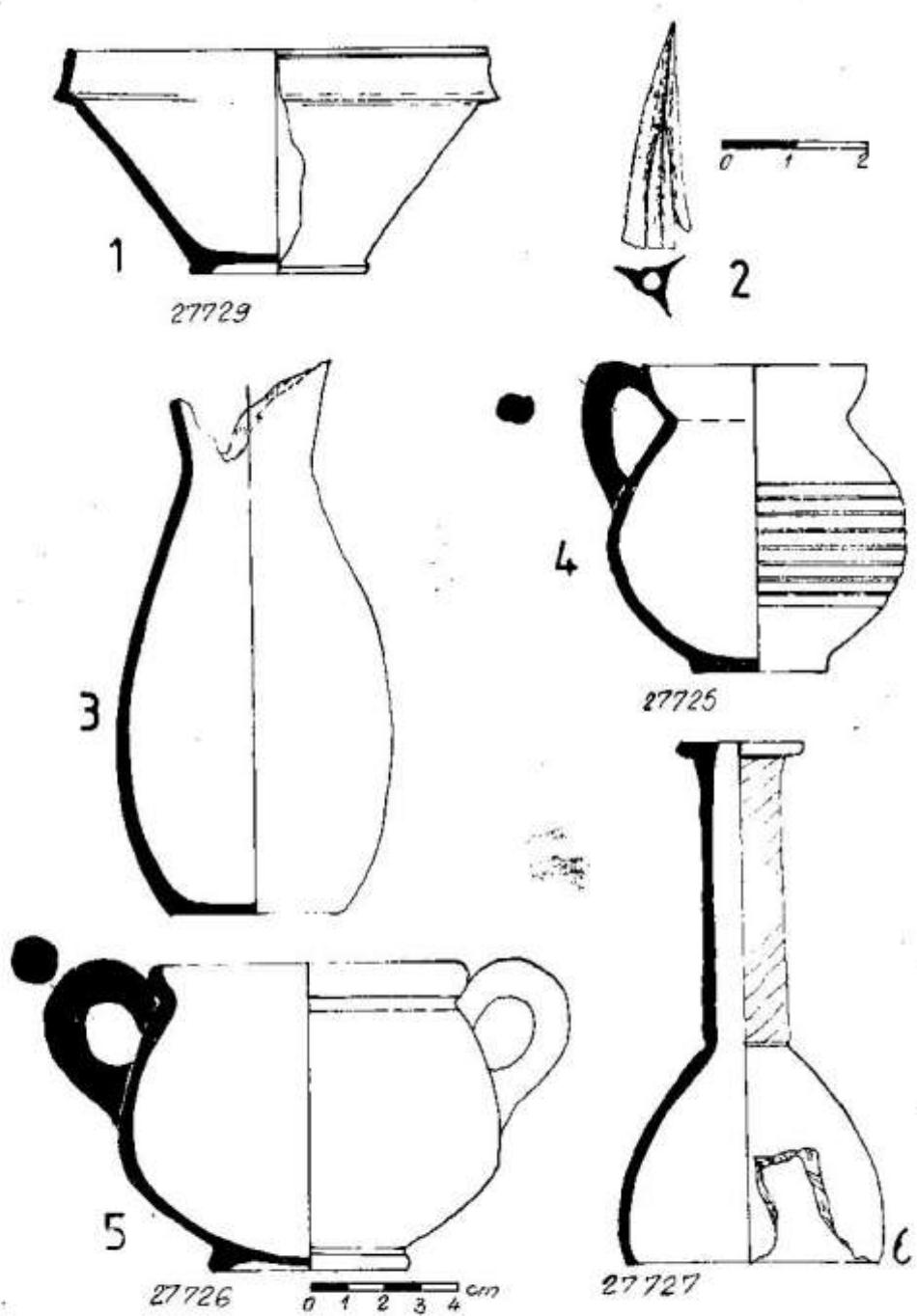

PL. III - 1-2; 4-5. OPAÎTE ROMANE; 3. OPAÎT HELÉNISTIQUE.

PL. III - FIG. 1-2; 4-5. LAMPES ROMAINES; 3. LAMPE HELLENISTIQUE.

TAF. III -- 1-2, 4-5. RÖMISCHE LAMPEN; 3. HELLENISTISCHE LAMPE.

PL. IV — 1, 3—6. CERAMICĂ ROMANĂ; 2. VÎRF DE SÂGEATĂ DE TIP „SCITIC”

PL. IV — 1, 3—6. CÉRAMIQUE ROMAINE; 2. POINTE DE FLECHE DE TYPE „SCYTHIQUE”.

TAF. IV — 1, 3—6. RÖMISCHE KERAMIK; 2. PFEILSPITZE VOM SKYTISCHEN TYPUS.

PL. V — 1—5. STAMPILE CLASSIS FLAVIA MOESICA; 6. ÎNCUIETOARE; 7. APLICĂ PENTRU HARNASAMENT; 8. CERAMICĂ STAMPILATĂ; 9—10. TOARTE DE AMFORE DE RHODOS STAMPILATE; 11. ZAR DIN OS.

PL. V — 1—5. ESTAMPILLE AVEC L'INSCRIPTION CLASSIS FLAVIA MOESICA.
6. FERMETURE; 7. PIÈCE DE HARNACHEMENT (APPLIQUE); 8. CÉRAMIQUE ESTAMPILLÉE; 9—10. ANNES D'AMPHORES DE RHODOS ESTAMPILLÉES; 11. DÉ EN OS.

TAF. V — 1—5. ZIEGELSTEMPEL CLASSIS FLAVIA; 6. VERSCHLUß; 7. BESCHLAG FÜR PFERDEGESCHIRR.

PL. VI — 1, 3—5. OPAÎTE ROMANE; 2. OPAÎT HELÉNISTIQUE.

PL. VI — 1, 3—7. LAMPES ROMAINES; 2. LAMPE HELÉNISTIQUE

TAF. VI — 1, 3—7. RÖMISCHE LAMPEN; 2. HELLENISTISCHE LAMPE.

PL. VII — 1—3. OPAIE ROMANE; 4—5. TOARTE DE AMFORE DE RHODOS ȘTAMPILATE; 6—7. CERAMICĂ ROMANĂ.

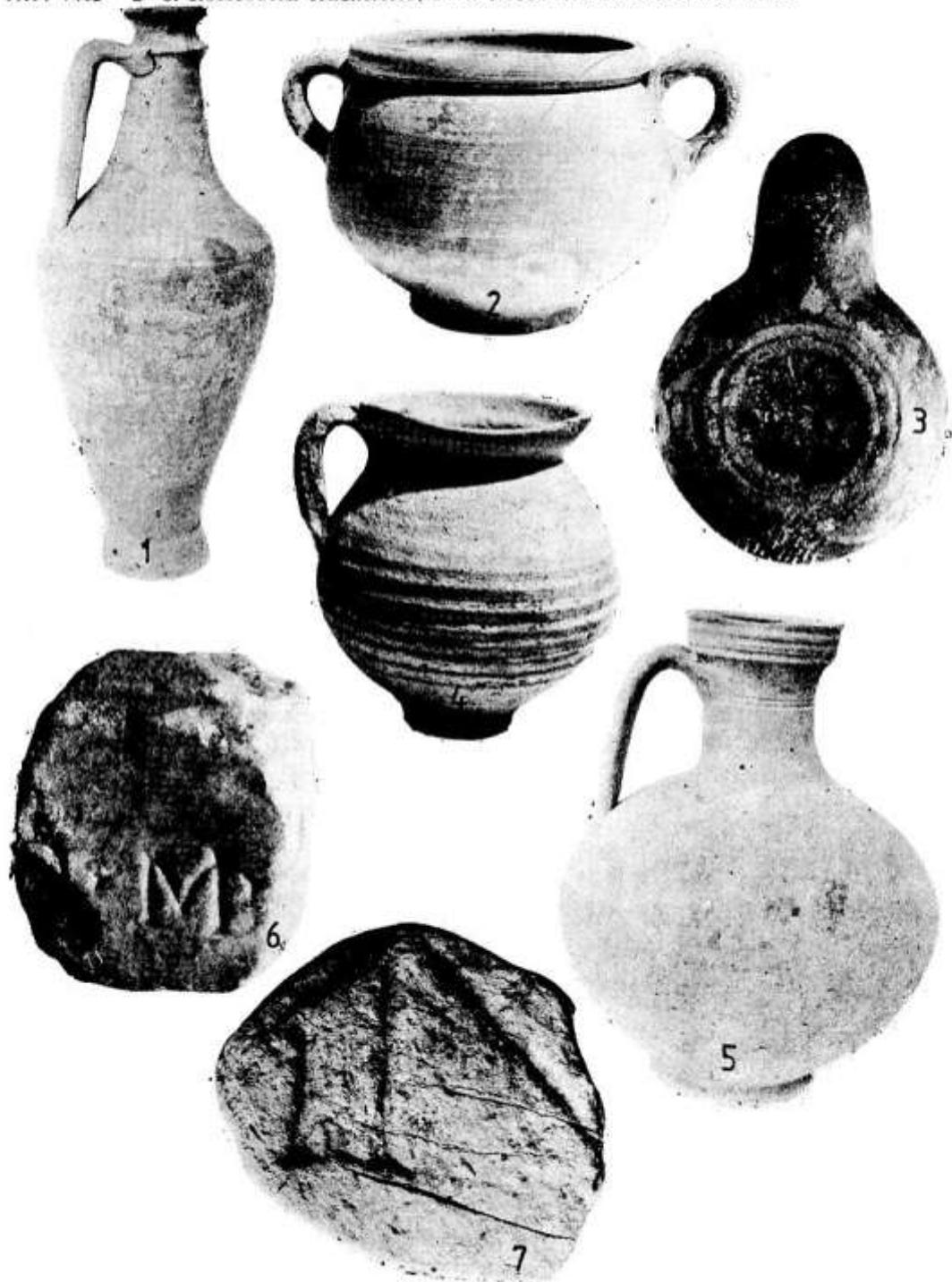
PL. VII — 1—3. LAMPES ROMAINES; 4—5. ANSES D'AMPHORES DE RHODOS ESTAMPILLÉES; 6—7. CÉRAMIQUE ROMAINE.

TAF. VII — 1—3. RÖMISCHE LAMPEN; 4—5. GESTEMPELTE AMPHORENHENKEL AUS RHODOS; 6—7. RÖMISCHE KERAMIK.

PL. VIII — 1—5. CERAMICĂ ROMANĂ; 6—7. FRAGMENTE DE INSCRIPTII.

PL. VIII — 1—5. CÉRAMIQUE ROMAINE; 6—7. FRAGMENTS D'INSCRIPTIONS.

TAF. VIII — 1—5. RÖMISCHE KERAMIK; 6—7. INSCHRIFTENBRUCHSTÜCKE

PL. IX — 1. RELIEF DIN MARMURĂ (JUPITER); 2—3. APLICĂ DIN BRONZ.

PL. IX — 1. RELIEF EN MARBRE (JUPITER); 2—3. APPOIQUE (BACCHUS); 4—5. ORNAMENTS DE BRONZ

TAF. IX — 1. MARMORRELIEF (JUPITER); 2—3. BRONZEBESCHLAG.

PL. X — OBIECTE MĂRUNTE DIN CERAMICĂ, BRONZ, OS ȘI STICLĂ.

PL. X — OBJETS MINORS DE CÉRAMIQUE, BRONZE, OS ET VERRE.

TAF. X — KLEINE GEGENSTÄNDE AUS KERAMIK, KNOCHEN UND GLAS.

PL. XI — 1. MONEDĂ ELENISTICĂ; 2—14. MONEDE ROMANE.

PL. XI — 1. MONNAIE HELLENISTIQUE; 2—14. MONNAIES ROMAINES.

TAF. XI — 1. HELLENISTISCHE MÜNZE; 2—14. RÖMISCHE MÜNZEN.